

Z. Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Dnia 1. czerwea r. b. odbyło się 396. losowanie dawniejszego długu państwa i wyciągnięto seryę nr. 285.

Ta serya zawiera obligacye kamery nadwornej, pochodzące z pożyczki zaciągniętej w Medyolanie, z pierwotną stopą procentową po 4½%, a mianowicie: Nr. 1 a. z dwoma piątymi częściami sumy kapitałowej i nr. 4 aż włącznie do nr. 2018 z całym kapitałem w sumie ogólnej 1,997.520 złr. 32 kr.

Zaraz potem odbyło się pierwsze losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z roku 1864 i wyciągnięto następujące serye: 317, 1280, 1844, 2341, 2908, 3270, 3667 i 3845.

Część nieurzędowa.

Lwów, 4. czerwea.

Jener. Kor. donosi, że dozwolone przez c. k. ministerstwo stanu kroki przygotowawcze do utworzenia powszechnego i wzajemnego towarzystwa zabezpieczenia od szkód wyrządzonych zarazą była postępująca bardzo szybko i pomyślnie. Nadesłane do drugiej połowy maja z rozmaitych okolic monarchii wykazy z deklaracyami przystąpienia uczestników do towarzystwa przedstawiają już teraz po sześciotygodniowym zaledwie istnieniu przedsiębiorstwa, a mianowicie codo samego była rogatego zameldowany do zabezpieczenia kapitał w sumie 7 do 800.000 złr. Prócz tego zameldowano do zabezpieczenia, osobliwie z Węgier, wiele owiec i nierogaczyny. Wkrótce też ma być utworzony komitet fundacyjny, złożony z właścicieli bydła i gruntów i z mędzów fachowych, który zajmie się stanowaniem ukonstytuowaniem towarzystwa.

Półurzędowy dziennik berliński *Nordd. Allg. Ztg.* dowodzi w przydłuższym artykule, iż obadwa wielkie mocarstwa niemieckie sprawie księstw Szleswiku i Holsztynu zawsze z wielką energią broniły, dodając, iż jeżeli głosy zaprzeczające jeszcze się odzywają, posłużyć to może za dowód, iż rząd nawet w sprawie czysto narodowej napotyka zawsze niechęć stronnictwa, któremu sprawa Księstw zupełnie jest obojętna, które tylko w każdym razie z opozycją swą występuje. Jeżeli Prusy na posiedzeniu konferencyi z dnia 17. maja wystąpiły z propozycją unii osobistej, żądając zarazem połączenia Księstw, oraz zupełnej ich administracyjnej i politycznej niepodległości, stawiając takową niepodległość pod gwarancję wielkich mocarstw niemieckich i związku niemieckiego, na której to drodze sprawa ta raz na zawsze usunięta została z pod wszelkiej obecnej międzynarodowej interwencji; jeżeli Prusy propozycje te jako całość nierozdzielną do przyjęcia lub odrzucenia przedstawiały, to każdy bezstronny przyznać musi, iż tak żądania te Prus, jako też i sposób, w którym z nimi wystąpiono, nader było zręcznym krokiem dyplomatycznym, zwłaszcza jeżeli się ma na względzie notę z dnia 15. maja, z żadaniami temi w ścisłym związku będącą. Wprawdzie nie można zapożnać poparcia, jakie polityka ta w gabinecie francuzkim znalazła, lecz właśnie poparcie polityki takowej, śmiałej i poważnej, niezem nie jest, jeno właściwym jej ocenieniem.

Paryski sprawozdawca *Jen. Kor.* zwraca uwagę na oczywistą tendencyjność, z jaką dzienniki tamtejsze rozpisują się o niedawnej bytności barona Beusta w Paryżu. Puszczone już nawet w obieg pogłoskę, że pełnomocnik związkowy miał z największą gotowością zobowiązać się w obec cesarza, iż będzie popierać projekt przeniesienia konferencyi do Paryża i przekształcenia jej w kongres europejski. *Jen. Kor.* donosząc o tem dodaje, „że wymysł ten jest nieдорzeczny i nicosiągnie celu swego, obliczonego na obudzenie podjętym i nieufności; ale jest to już samo przez się charakterystycznym, że odważono się powiedzieć coś podobnego.“ — Inny korespondent tego samego dziennika donosi z Paryża, że temi dniami przejeżdżał tamtędy do Londynu agent Księcia Kuzy, pułkownik Alexandri, z osobnymi rozkazami swego rządu. Misję tę łączą z najnowszymi reformami w Bukareszcie i sądzą, że gabinet angielski żądał wyjaśnienia tej niesłychanej samowolności, a Książę uznał za rzecz stosowną, wyprawić umyślnie do Londynu osobę posiadającą zaufanie dla usprawiedliwienia swego.

Gazeta berlińska z 31. z. m. donosi z Londynu o ostatnim posiedzeniu konferencyi, że Lord Russell przedłożył wniosek zmierzający do podziału, i że pełnomocnicy mocarstw sprzymierzonych wnieśli go do referowania.

Stronniczy Danii nie stracili jeszcze nadziei wciągnięcia Anglii w wojnę z Niemcami, i nie szczędzą żadnych środków ku jątrzeniu opinii publicznej. Teraz rozszerzają na nowo wiadomości, iż Prusy pogwałciły rozejm w Jutlandyi, co nadaje prawo Anglii,

a nawet wkłada na nią obowiązek do czynnej interwencji. Chociaż podania telegramów kopenhagskich są przesadzone lub zupełnie fałszywe, to jednak zanim przyjdzie może dostateczne wyjaśnienie rzeczy, oszczerstwo już skutkować może i usposobienie goryczą napełnia.

Monarchia Austryacka

Lwów, 3. czerwea. (*Przepisy względem komunikacji pogranicznej od Rosyi.*) Według zawiadomienia c. k. konsulatu w Warszawie dozwolił rząd rosyjski obywatelom austryackim, posiadającym grunta po tamtej stronie granicy, sprowadzać robotników z Galicyi na te grunta tylko za kartami legitymacyjnemi, które wydawać będą wyłącznie tylko naczelnicy wojskowi w Królestwie.

Wiedeń, 2. czerwea. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśn. Pan udziela dziś jak zwykle posłuchania i przyjmować będzie między innymi także burmistrza Dra. *Zelinkę*, który ma podziękować za potwierdzenie swego powtórnego wyboru. Wczoraj jeździł Jego ces. Mość do Styryi na polowanie na głusce. Dnia 31. z. m. przyjmował Jego ces. Mość deputację z Debreczyny i z okręgu Hajduków, która przybyła w sprawie kanału Cissakörösz. W imieniu Hajduków przemawiał kapitan *Silye*, a w imieniu miasta Debreczyna burmistrz *Szölössy* i doręczyli przytem prośbę Cesarzowi. Najjaśn. Pan odpowiadał w języku węgierskim. Ubolewał serdecznie wyraził nad ciężką klęską, jaką w zeszłym roku zadała posucha krajowi; uznawał zbawienność i ważność kanału; zwracał uwagę na to, że budowanie jego nastarczy zarobek ubogiej klasie ludności; wyrażał się z zadowoleniem o tem, że ofiarowano już kapitały na to przedsiębiorstwo, zapewniał, że każe natychmiast wzięść tę sprawę pod rozwagę, a w końcu raczył sygnować podanie. — Jej Mość Cesarzowa *Marya Anna Karolina* odjechała przedwczoraj z Gracu do Włoch. — Wczoraj przybył *Książę Brunswicki* pociągiem wrocławskim do Wiednia i zajął wile swoją w Hietzingu.

(*Do sprawy celnej.*) *Const. Oester. Ztg.* donosi: „Wczoraj skończyły się w ministerstwie finansów obrady szefa ministerstwa handlu, barona *Kalchberga* z obecnymi w Wiedniu pełnomocnikami bawarskimi, w których brali udział także reprezentanci innych ministerjów. Dziś byli już pp. *Meixner* i *Weber* z wizytą pożegnawczą u ministra spraw zagranicznych hr. *Rechberga*, a jutro odjadą do Mnichowa, by poczynić tam dalsze przygotowania do bliskiej konferencyi celnej, na którą przyjęły już zaproszenia rządu zaprzyjaźnione z Austrią i uznający potrzebę utrzymania związku celnego, w celu uzyskania dla siebie i dla Austrii pożądaných zmian w prusko-francuzkim traktacie handlowym. Najważniejszem przygotowaniem do konferencyi celnej w Mnichowie jest bez wątpienia pomyślny rezultat obrad, toczonych tu z pełnomocnikami bawarskimi, który zasada się na projekcie spólnego programu dla konferencyi celnej, a na który zgadza się także ożywiony takimi samymi zamiarami rząd wirtemberski. Ten program, który objawia zarazem zupełną zgodność czynników austryackich, biorących udział w załatwieniu kwestyi celnej, dozwala spodziewać się kompromisu, który wynagrodzi Austrię dostatecznie za to, że przychyliła się do usiłowań mających na celu utrzymanie związku celnego z gotowością do zawarcia umowy na nowy peryod.“

(*Akcye lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej na giełdzie.*) Ces. kr. izba giełdowa ogłasza w Gazecie wiedeńskiej następujące obwieszczenie z dnia 1. b. m.:

„Na prośbę prześwieatnej rady administracyjnej c. k. uprzyw. towarzystwa lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej naznacza się dzień 2. czerwea r. b. do przypuszczenia na giełdę akcyi a względnie tymczasowych asygnacyi tego towarzystwa.“

Zaczawszy od tego dnia mają być akcye a względnie tymczasowe asygnacye towarzystwa lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej w obrocie giełdowym w walucie austryackiej sprzedawane i kupowane i przy kupnach załatwionych po dniu przypuszczenia ich na giełdę mają być wyrównane bieżące od 2. maja r. b. 6 procentowe prowizye od przypadających kapitałów w wal. austr.

Kupno zaś akcyi a względnie tymczasowych asygnacyi towarzystwa lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej, które zawarte zostały przed ich przypuszczeniem na giełdę, a dopiero teraz wchodzi w wykonanie, mają być wyrównane podług notowanych urzędownie cen przeciętnych dewizy Londynu, a mianowicie jeżeli strony nie zawarowały sobie kursu z dnia oddania, podług cen przeciętnych poprzedniego dnia giełdowego z doliczeniem 90dniowej prowizyi podług dyskonta londyńskiego. Przytem mają być bieżące od 2. maja r. b. 6 procentowe prowizye od wypłaty 5 funtów szterlingów w taki sam sposób wynagradzane.“

Portugalia.

(Czynności izby deputowanych.) Donoszą z Lizbony pod dn. 24. b. m., że izba deputowanych znaczną większością przyjęła projekt ustawy, znoszącej dziedziczość godności parów.

Anglia.

Londyn, 30. maja. (Przegląd korpusu ochotników. — Ślub hrabiego Parys z księżniczką Montpensier.) Wczoraj jako w dzień urodzin Królowej, Książę Walii odbył wielki przegląd korpusu ochotników, który się przed kilkoma laty zorganizował w celu obrony kraju, na wypadek obcego najazdu. Dwaście tysięcy ochotnika stanęło pod bronią w trzech dywizjach, z odpowiednią artylerją i jazdą. Organizacya i obroty nowo improvizowanego wojska nie zostawiały nic do życzenia; wzbudziły one podziw najdawniejszych generałów armii angielskiej. Drugi to przegląd korpusu ochotników od czasu jego zaprowadzenia; pierwszy odbył się dnia 23. czerwca 1860 roku i w ten czas stanęło pod bronią tylko 17.000 ludzi, dziś zaś siła ta wynosiła do 20.000, co dowodzi, iż nowa insytycya wzmaga się, pomimo tego, iż Anglików posądzają o niechęć do służby wojskowej i o usposobienie czysto kupieckie.

W dniu 30. maja odbył się w Claremont, w kaplicy katolickiej zamkowej ślub hrabiego Paryza, Ludwika Filipa Alberta d'Orleans, dziedzica domu orleańskiego z kuzyną swą, księżniczką Izabella Montpensier, córkę księcia Montpensier, której matka, siostra panującej Królowy hiszpańskiej, infantka jest hiszpańską. Liczna rodzina Orleanów była w całości na ślubie tym obecna, ze wszystkich stron Francji przybyli liczni goście, przyjaciele domu orleańskiego. Na ślubie obecni byli książę Edward Waimarski, tudzież posłowie austriacki, pruski, hiszpański, belgijski, saski, bawarski i włoski. Ślub dawał ksiądz Grant, biskup z Southmarku. Po ślubie przybyli do Claremont Książę Walii z dostojną swą małżonką, książę Cambridge z księżną i księżniczką Marią, książę Heskoldarmsztadzki z małżonką swą, córką Królowej Wiktorji, Wielki książę Meklenburg-Strelitz, dla powinszowania Królowej Amelii, wdowie po Królu Ludwiku Filipie, matce pana młodego.

(„Times“ o sprawie polskiej.) Dziennik Times pisze: Podobnie do owego spostrzegacza, który każdego poranka powtarzał przy łożu Monarchy wyrazi: „Pamiętaj, że śmiertelnym jesteś“, p. Hennessy raz do roku opowiada przed zgromadzoną izbą, jak dalece dla Polski nie zrobić nie możemy. Stary Duńczyk Shakespeara dowodził swoim dworzanom, że nie jest w stanie wstrzymać przypływu morskigo, a p. Hennessy nam co rok przypomina, że żaden przypływ Oceanu flot naszych wśród ładu stałego nie zapędzi. Zaiste smutny to przedmiot, uczucia nasze unoszą nas dalej, niż nas te słowa nasze pozwalają, przywyczailiśmy się do przybierania tonu wyższości, a zapominamy, że jesteśmy tylko morskiem mocarstwem. Nie możemy nie więcej uczynić nad to, co poeci przypisywali Bożkowi mór, który wychylił się z pod fal, podniósł burzę, uderzył w pórzeża swym trójzębem, i znów się pogrążył w swe modre głębiny. Pan Hennessy wprowadza nas w dawne czasy historii polskiej, przedstawia nam Rosję zawsze jako chytrego, przedsięwzięczego sąsiada. Przypomina on ciągle gniewy Anglii z powodu podziału Polski, zawody Castlereagha i walki Polaków kończące się zawsze jednostajną klęską tychże. Jedyny sens moralny tego wszystkiego jest, że na to nie ma rady żadnej, i że jak było, tak i dalej być musi. My nie możemy bardziej dopomóc Polsce, aniżeli Rosya by mogła dopomóc Irlandji, gdyby takowa pomocy jej wezwać chciała, a Rosya takową jej udzielić zamierzała. Lord Palmerston i lord Russell uczynili tylko to, co Anglia w ciągu stu lat czyniła, i zawsze z tem samem powodzeniem. Nawet p. Hennessy nie tu nowego nam nie doradza. Jego wnioski stosować się mogły do każdej chwili ostatnich ubiegłych lat 40, jak i do pory obecnej. Gdyby izba takowe przyjęła, dałaby przez to nowy dowód swej słabości, pozbawiłoby to nas wszelkiej sposobności odzywiania się kiedykolwiek na nowo, albowiem zaprzeczcie Rosji prawa nad Polską, byłoby to samo, co położył koniec wszelkim komunikacyom w tej kwestji pomiędzy nami; jaki zaś ztąd ma wyniknąć pożytek dla Polski, nie wiemy wcale.

Czyby można coś obecnie uczynić dla Polski, czy kiedykolwiek można było co dla niej uczynić, jest to przedmiot godzien zastanowienia się. Pan Hennessy wcale się tem nie zajmuje, ogranicza się on wskazaniem jakiejś ogólnej europejskiej jeduomyślności, i tak: Francya zawsze jest za Polską, Włochy głębokie mają współczucie dla Polski. Nawet i Austria ma słówko do powiedzenia na rzecz Polski. Sprawa Węgier jest też sama, co i Polski. Każde plemię, które uleżało musiało przed jakąś potężniejszą organizacyą, widzi w Polsce swą współtowarzyszkę. Potrzebny jest tylko wyraz dla nadania związku podobnym uczuciom i dla utworzenia z nich nowego politycznego kodeksu. Podobne wyobrażenia o prawie europejskiem i o przekształceniu europejskiem przesuwają się po głowie p. Hennessiego. Lecz Anglia, która sama przez się nie może uczynić, jak tylko kosztem niesłychanych poświęceń, nie może również zaufać tym, którzy aczkolwiek do tego posiadają moc, nie jednakże nie czynią. Nikt nie może wątpić o szczerości współczucia Francuzów dla nieszczęśliwego plemienia; lecz Francya ścisła swe ręce tak samo zupełnie, jak i my, i ani kroku nie czyni naprzód na wybawienie Polski. Raz już poszła ona tą drogą i wróciła pobitą. Austria i Prusy mają tu interes zupełnie wspólny z Ro-

syą. Francya chlubi się, że sama jedna tylko gotowa jest walczyć za ideę, ale idea ta musi być w związku nie tylko z uczuciami, ale i z interesami własnego kraju. Idea zjednoczonych Włoch nader blisko dotykała Francję, która zresztą prócz sławy i inne jeszcze otrzymała wynagrodzenie. Co zaś do przywrócenia Polski, jest ono nie tylko daleko trudniejszym i niebezpieczniejszym zadaniem, aniżeli oswobodzenie Włoch, ale nadto Francya żadnego własnego interesu w tem mieć nie może. Polska nie posiada nic takiego, co by mogła ofiarować swojemu oswobodzicielowi, któryby musiał prawdopodobnie ponieść wszystkie koszty podobnego przedsięwzięcia i ostatecznego zabezpieczenia skutków z takowego. Francya to wszystko wie; Francya wie, że Polska nie jest nawet wyobrazeniem geograficznem w myśli, w jakiej to wyrażenie stosują do Włochów. Polska jest nakoło otoczona nieprzyjaciółmi a nie morzem, ze wszech stron wystawioną jest na zbrojne najście. Francya nie zaufa własnej swej ludności obrony swych granic, jakkolwiek tak szczęśliwie posiada położenie na zachodzie stałego ładu europejskiego. Ma ona potrójny rząd fortec, i jeszcze pragnie nowej zastony. W Polsce nie widzi nic podobnego. Nie chce ona dla niej toczyć walkę, gdyż wszystko miałoby przeciw sobie. I my też tego robić nie chcemy. Co do nas nie byłibyśmy nawet w stanie dostać się na pole bitwy. Łatwiejby nam przyszło wysadzić 20.000 ludzi w Jerozolimie niż w Warszawie. Cóż więc możemy zrobić, skoro nie możemy nakłonić innych, aby nam pomagali, a sami przez się nie zrobić nie możemy? Możemy tylko podnieść nasz głos, i do tego nas upoważniają traktat i prawo publiczne Europy.

Francya.

Paryż, 31. maja. (Różne wiadomości. — Doniesienia z Meksyku.) Cesarz i Cesarzowa udali się wczoraj około południa do Evreux na wystawę obwodową tamtejszą. W orszaku cesarskim znajdowali się pp. Béné, minister robót publicznych, Tremy, dyrektor kredytu gruntowego i generał Fleury. Wieczorem dostojni podróżni znów do Paryża wrócili. O wycieczce tej cesarza mówiono dla tego w stolicy, iż obiegały pogłoski, że cesarz przy tej sposobności będzie miał mowę pewnej politycznej doniosłości, co przyczyniło się do rozszerzenia wieści o nastąpić mającej zmianie ministeryalnej. Pogłoska ta jednak się nie sprawdziła, cesarz wrócił do Tuilleryi a wystawa w Evreux przemigła bez mowy cesarskiej. Zdaje się więc, iż wieści o przesileniu ministeryalnym nie miały żadnej podstawy.

Na porządku dziennym senatu znajdowało się sprawozdanie senatora Dumasa względem petycji żądającej, ażeby dziennikom zabroniony był wszelki rozbiór rozpraw parlamentarnych. Senat zważywszy, iż obecna kadencya posiedzeń niebawem zamknięta będzie, przedmiot ten do przyszłej kadencji odroczyć postanowił.

Według wiadomości z Tanis z dnia 23. maja sytuacya tamże podobno się polepszyła. Powstanie ciągle się utrzymywało a rząd tunetański upornie odmawiał dotąd żądanych konecsyi. Wojska mocarstw europejskich wysiąć miały na ląd dla przywrócenia bezpieczeństwa Europejczykom. Dwie nowe fregaty francuskie, „Solferino“ i „l'Insucible“ udać się miały do Tuluzy wraz z kilkoma łodziami działowemi.

W stolicy Meksyku ludność cała zajęta jest przygotowaniem do przyjęcia cesarza Maxymiliana. Droga z Veracruz do zamku Chatapultez będzie ciągłym pochodem tryumfalnym, jak *Monitorowi* przez Anglię donoszą, kraj jednak nie jest jeszcze zupełnie uspokojony, kolumny francuskie walcą ciągle z geryłami. Pułkownik Dupin przybył z kolumną swą w sile około 600 ludzi do Tampico, dla oswobodzenia komendanta Clorente, który w Tampache z 300 ludźmi otoczony był przez 1200 Indian. Pułkownik Dupin wyruszył z 350 ludźmi dnia 11. kwietnia z Tampico, 18. zaś spotkał nieprzyjaciela pod San Antonio o 18 mil od Tuicpan. Po trzech godzinnej walce wojsko francuskie zajęło San Antonio, rozgromiło nieprzyjaciela, zabrało mu całą artylerję, amunicję i bagaże. *Monitor* spodziewa się, iż świetny ten czyn bojowy zastraszy nieprzyjaciela i sprowadzi zupełne poddanie się geryłów.

Rosya.

(Sprostowanie fałszywej wiadomości.) W czasopiśmie *Deń*, wychodzącym w Moskwie, zamieszczony był artykuł korespondenta z Niemirowa o odkryciu spisku i przygotowaniach do powstania w gubernji Podolskiej. W liczbie uczestników był zamieszczony Grocholski jako kasyer tego tajemnego towarzystwa. Obecnie p. Ludgard Grocholski, mieszkający niedaleko miasta Niemirowa, sądząc, że wyowiedziane przez korespondenta słowa dotyczą się jego osoby, w Nr. 19. tegoż czasopisma protestuje przeciwko temu, dodając, że chociaż był wzywany przed komisję, nie poczuwa się do żadnej winy, mogącej go splamić publicznie.

Kronika.

— „Czas“ donosi: Rada ogólna Towarzystwa opiekującego się domem przytulku i pracy w Krakowie, ogłosiła temi dniami sprawozdanie z roku 1863, podpisane przez przydującego swego p. Karola Zbyszewskiego, wysłużonego radcę Rządu namiestniczego.

Z pomienionego sprawozdania dowiadujemy się, że w roku 1863 było różnemi czasami 251 osób w domu przytulku i pracy, to jest 117 mężczyzn a 134 kobiet. Z tych umarło 9, uwolniono 84, zbiegło z roboty lub ze służby 38,

oddano do służby lub do rzemiosła 11, chorych zostało 6. Fundusze zakładu wynosiły z pozostałością z r. 1882 zlr. 8413. Do funduszy tych przyłożyła się gmina w ilości 1390 zlr.; składki uczyniły 1861 zlr., z zarobku własnego 1837 zlr., z kar przysądzonych przez władze 2373 zlr. Z tego wydano na żywność 4260 zlr., na odzież, pranie, sprzęty i t. d. 1633 zlr., na najem lokalu, opał i światło 1249, koszta administracji wynosiły 380 zlr. Pozostało na rok bieżący 659 zlr. W przecięciu utrzymanie w zakładzie jednej osoby kosztuje dziennie przeszło 22 centy. W przecięciu utrzymywano w ciągu tego roku osób 96 dziennie. W zakładzie wyrobiono nadto na swój użytek materiałów wartości 254 zlr. oprócz wymienionego powyżej dochodu z pracy poza dom przeznaczony.

(Meteorologia i astronomia we Francji.) Popularne przeprowadzenie popularne pogody pana Mathieu de la Drome obudziły we Francji szczególniejsze zamiłowanie do meteorologii i astronomii. W Toulonie, Marsylii, Montpellier, wznoszą się nowe obserwatoria astronomiczne. Izba handlowa w Bordeaux wyznacza roczną pensję za spostrzeżenia meteorologiczne na morzu. Nareszcie zawiązuje się nowe przez pana Laverrier założone, a przez rząd zatwierdzone stowarzyszenie ku podniesieniu astronomii i meteorologii. Stowarzyszenie to składa się z członków rzeczywistych, którzy płacą po 10 fr. rocznie, i członków dobrowolnych, którzy płacą osobno za każde posiedzenie na którym się znajdują, po 2 fr. Bardzo wielu ministrów, senatorów i deputowanych francuzkich zapisało się na rzeczywistych członków tego stowarzyszenia. Na jednym z ostatnich posiedzeń uchwalono odbyć tego roku wycieczkę w góry Bagnères de Bigorre pod Tarbes.

(Tegoroczna sesja ciała prawodawczego we Francji) zamknięta 27. maja była najdłuższą ze wszystkich od roku 1852. Trwała 6 miesięcy i 23 dni, i pięć razy przedłużana. Odbyło się posiedzeń publicznych 92, tajnych 14, zatwierdzono 190 ustaw, odroczone 7 do przyszłej sesji.

Stan austr. banku narodowego.

Dnia 31. maja.

Stan czynny.		zlr.	c.
Wybite złoto i sztaby		110,639,287	79. ⁵
Weksle na miasta zagraniczne		651,134	54
Raty kolei południowej		16,000,000	—
Depozyt państwa w srebrze i wekslach zagranicznych		1,859,041	18
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu		65,523,835	80
detto w zakładach filialnych		21,004,473	10
Zaliczki na papiery publiczne w Wiedniu		36,064,600	—
detto w banku filialnym		6,311,000	—
Przywilej banku		80,000,000	—
Pozostały dług państwa za spłacenie banknotów waluty wiedeńskiej		27,410,371	7
Dług państwa do spłacenienia w srebrze		20,000,000	—
Dług państwa pokryty dobrami skarbowymi		57,094,536	16
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe		6,085,156	56. ⁵
Efekta do sprzedania		12,021,105	6. ⁵
Pożyczka hipotekarna		62,118,600	73
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 31go grudnia 1863		10,334,638	92
Efekta funduszu pensyi		1,356,728	38
Kolej Karola Ludwika		11,078,760	—
Gmachy i inwentarze		4,581,285	84
Razem		550,134,555	14.⁵
Stan bierny.			
Fundusz banku		110,250,000	—
Fundusz rezerwowi		10,337,660	62
Obieg banknotów		381,732,735	—
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku		920,013	—. ⁵
Należności z zirów		106,292	85
Niepodniesione dywidendy		123,880	80
Listy zastawne		41,302,760	—
Niepodniesione procenta listów zastawnych		32,848	8
Fundusz pensyi		1,356,728	38
Saldi bieżących rachunków		3,971,636	41
Razem		550,134,555	14.⁵

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 3. czerwca. Handel zbożem w ubieg. tyg. był tak ożywiony, że niepodobna było uczynić zadość zleceniom nagle po sobie następującym. Godnem uwagi jest wielki popyt z handlowych miast pruskich o pojedyncze gatunki zboża, i już teraz znajduje się u nas wielu pruskich komisantów i spekulantów. Ceny były takie same, jak w tygodniu poprzednim, a nadzieja obfitych zniw tamuje podniesienie się cen. — *Pszenica* była poszukiwana do Prus, tudzież do młynów austriackich, i płacono loco dworzec kolei we Lwowie korzec po 5 zł. 60 c. do 70c. Właściciele dóbr w Królestwie Polskiem wysprzedawszy po większej części swoje zapasy, nie mogą już zobowiązać się do odstawy, i to wpływa korzystnie na podniesienie się ceny. *Jęczmień* 140 \mathcal{E} wagi sprzedawano na potrzeby miejscową po 2 zł. 60 c. Do wywozu nadesłano tylko partje pomniejszej. *Zyto* miało odbyć do Węgier, Austrii i Prus. Najlepsze gatunki 160 \mathcal{E} wagi płacono chętnie po 3 zł. do 3 zł. 5 c. Na mocy zlecenia kupna w ciągu najbliższych 14 dni maja tu być nadesłane 23,000 meców zysła do wywozu. *Owies* był bardzo poszukiwany; i korzec wagi 100 \mathcal{E} płacono po 2 zł. 50 c. Jeden z tu-

tejszych spekulantów umówił się z firmami wiedeńskimi odstawić w ciągu 14 dni 8000 meców. Loco dworzec kolei północnej w Wiedniu płacono po 4 zł. 90 c. Jeżeli jeszcze odbywać się będą zakupna na rachunek skarbu, należy oczekiwać dalszego podniesienia się cen. Kolej żelazną wysłano zład około 4111 cet. do Wiednia, 1319 cet. do Florisdorf, 1710 cet. do Berna, 991 cet. do Gansendorf, 1300 cet. do Lundenburga, 2177 cet. do Krakowa, 1500 cet. do Mysłowic, 1979 cet. do Bielska i pomniejsze partje do Krzeszowic, Lipnika, Weiskirchen, Schönbrunn, Ostrawy i Göding. — Ceny maki w miejscu podniosły się nieco, to jednak nie przeważało odbytu szczególniejsze do Temeswaru, Pesztu, Pressburga. Otreby sa nawet wysyłane do Bielska. Przedano w tygodniu ubiegłym 6542 cet. *Wetnę* rosyjską i mołdawską zaczęto już zwozić. Najlepsze gatunki sprzedawano cetnar po 240 zł., dobre po 135 zł. do 145 zł., ordynaryjne po 80 do 90 zł. — W tygodniu ubiegłym wywieziono 490 cet. po większej części do Wrocławia. Wywóz *kos* do Brodów w ciągu powstania dozwolony tylko niektórym firmom, nie doznaje już żadnego ograniczenia, co jest osobliwie z korzyścią dla przemysłu styryjskiego. Brogą z Brodów do Kijowa powieziono na kołach w ostatnich 14 dniach 690 cet. tego artykułu. Dowóz *manufaktur* i *towarów modnych* nie ustaje, i w ubiegłym tygodniu wynosił 4500 cet. *Bydła rzeźnego i opasowego* wywieziono z Galicji w ubiegłym tygodniu kolejną żelazną na targi Morawii i Austrii 3000 sztuk.

Lwów, 3. czerwca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: meć pszenicy (84 \mathcal{E}) 2 zł. 54 c.; zysła (79 \mathcal{E}) 1 zł. 34 c.; jęczmienia (72 \mathcal{E}) 1 zł. 19 c.; owsa (49 \mathcal{E}) 1 zł. 27 c.; hreczki 1 zł. 64 c., grochu 1 zł. 80 c.; kartofli 49 c.; kubek krup pszenicznych 8 c., jęczmiennych 2 1/2 c., jaglanych 5 c., hreczanych 3 c., funt maki pszenicznej 5 c., żytniej 5 c., masa piwa lepszego 22c., zwykłego 20c., wódki 18 stop. 90 c., 15 stop. 48 c., funt masła 40 c., szmalcu 40 c., łoju 20 c.; cetnar siana 1 zł. 54 c.; okotów 68 c.; sag drzewa bukowego 9 zł. 70 c. sosnowego 7 zł. 50 c.

Lwów, 25. maja. W pierwszej połowie b. m. były na targach w obwodach Samborskim i Tarnopolskim następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:				
	Sambor	Drohobycz	Komarno	Trembowla	Tarnopol
	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.
waluty austriackiej					
Mec pszenicy	2 70	2 60	2 60	2 .	1 90
„ zysła	1 50	1 30	1 60	. 90	. 75
„ jęczmienia	1 25	1 20	1 20	. 65	. 70
„ owsa	1 20	1 .	1 10	. 62	. 60
„ hreczki	1 50	. .	. 95	. 90
„ kukurudzy	1 90
„ kartofli 40	. 60	. 50	. 35	. 29
Cetnar siana	1 20	1 35	. .	1 60	1 60
„ wełny
„ nasienia koniczu
Sag drzewa twardego	7 .	7 .	9 .	. .	10 .
„ „ miękkiego	4 50	5 .	7 50	. .	8 .
Funt mięsa wołowego 12	. 9	. 10	. 12	. 14
Mas okowity 42	. 72	. 66	. 60	. 60

Ostatnia poczta.

Frankfurt, 2. czerwca. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmu związkowego na wniosek wydziału zjednoczonego, zgromadzenie związkowe wezwało rządu związkowe, aby zabroniły wywozić morzem proch i inne materiały wojenne z północnych Niemiec.

Szczecin, 2. czerwca. *Ostsee Ztg.* dowiaduje się, że zamierzona podróż Króla do Szczecina nie przyjdzie teraz do skutku.

Kopenhaga, 1. czerwca. *Berlingsche Ztg.* dowiaduje się, że major artylerji duńskiej Kaufmann z rozkazu rządu udał się do Londynu celem wspierania pełnomocników duńskich w kwestjach wojskowych, gdyby to na posiedzeniach konferencyi okazało się potrzebnem.

Korfu, 2. czerwca. Wojska greckie wylądowały wczoraj i dziś w śród powszechnego uniesienia zatknięto na twierdzach sztandary greckie.

Ateeny, 28. maja. Król odpłynął dn. 24. b. m. fregatą parową „Hellas“. Patras i Missoloungi zostaną ominięte z powodu panującej tam ospy. W Rumelii wydarzają się częste rozboje.

Konstantynopol, 28. maja. *Journal de Constantinople* zaprzecza wiadomości jakoby Porta dozwoliła jednemu z rosyjskich okrętów pancernych przebyć Dardanell. Poseł angielski zawiadomił angielskie władze konsularne, że rząd angielski chce zezwolić, aby ajenci angielscy na zyczenie władz greckich jeszcze przez rok opiekowali się poddanyymi jonskimi, w obec władz tureckich. 10 batalionów, 1 pułk jazdy, i 1 bateria opuściły obóz w Moslak, i będą skoncentrowane w Widdyniu.

Korfu, 28. maja. Dziś nastąpiło podpisanie protokołu odstępowania, poczem lord nadkomisarz wydał odnośną proklamację, miał przemowę do zgromadzonych dygnitarzy, i odbierał podziękowanie od wiceprezydenta senatu.

Tryest, 2. czerwca. Pocztą zamorską przywiozła wiadomości z Kalkuty z 5. z Bombaju z 13. maja. W Birmah miało wybuchnąć powstanie przeciw Królowi. Rząd wschodnio-indyjski zajmuje się zabezpieczeniem granic. Sułtan Khan Peszawer zbraja wojska, aby wesprzeć jednego z braci Emira Kabulu przeciw temuż. Linia telegraficzna do Bagdadu na Teheran będzie gotowa z początkiem lipca; linia lądowa z Busziru do Kayerun (100 mil) będzie ukończona 7. maja.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Wodzicki Franciszek, z Krakowa. — Hr. Tarnewski Jan, z Dzikowa. — Jankowski Ludwik, z Bożykowa.

Hotel europejski: Barański Adolf, z Radłowie.

Hotel Langa: Piscocki Bazyl, z Potoszan. — Kaan Alexander, c.k. pensjonowany rotm., z Pragi. — Mochnacki Seweryn, z Tyśmienicy

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. czerwca.

PP.: Udrycki Adolf, do Wielkich mostów. — Kotkowski Apolinary, do Hawłowic. — Br. Kapry Mikołaj, do Negostyna. — Zagórski Włodzimierz, do Dzurowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. czerwca.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze (arys. sprowadzony do 0° Reaum.), Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7, 2, 10 hours and average.

Ilość deszczu 3.07.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: „Die Räuber“, tragedia w 5 aktach p. Fryderyka Szillera. — Pierwsze przedstawienie w nowo zbudowanym teatrze letnim.

Jutro teatr polski: „Galganduch czyli trójka hultajska“, czarodziejska melodrama w 3 aktach z prologiem z niemieckiego. Pierwszy gościnny występ p. Antoniego Raszowskiego artysty teatru szlachty wołyńskiej w Żytomirzu.

We wtorek teatr ruski: „Bawalszczyna“, oryg. operetka w 1 akcie p. Welsowskiego po raz pierwszy; i „Kum mironcznik“, oryg. farsa w 1 akcie p. Dmytrenka, także po raz pierwszy.

Jutro pierwszy koncert galicyjskiego Towarzystwa muzycznego we Lwowie w sali ratuszowej. Program: 1) Symfonia (z G. dur) Haydena. 2) Ballada o Floryanie Szarym, St. Moniuszki, odśpiewa chór męzki. 3) Fr. Chopina Waryacje na temat z Don Juana, na fortepian z towarzyszeniem orkiestry, odegra p. W. uczennica Towarzystwa muzycznego. 4) Adagio z 3 Symfonii Beethovenowa.

Kurs lwowski.

Dnia 3. czerwca

Table with columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Pólimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, papierowy rosyjski, Talar pruski, Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, Pożyczka narodowa, Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika. Sub-columns: gotówka (zł., c.), towarem (zł., c.).

Telegrafowawy kurs wiedeński.

Dnia 3. czerwca.

Table with 2 main columns: Item and price in złr. and kr. Items include 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcyje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. czerwca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table of public debt rates for Austria, including 5% and 4% rates with and without coupons, and various other terms.

Table of interest rates and exchange rates for various banks and currencies, including Austro-Hungarian Bank, Lombard Bank, and others.

Table of exchange rates for various countries (Austria, Czech Republic, Moravia, Silesia, Styria, Tyrol, Hungary, etc.) with columns for gold and silver rates.

Table of domestic obligations (domestykaln.) including bonds from Banat, Croatia, and others, with columns for silver and gold rates.

2. Stan oblig. domestykaln.

Table of domestic obligations for 3% and 2 1/2% rates for 100 zł.

3. Akcyje.

(Za sztukę.) Table of stock prices for various companies like Austro-Hungarian Bank, Lombard Bank, etc.

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.) Table of mortgage rates for various banks and currencies.

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table of first priority obligations for various railways and banks.

6. Losy.

(za sztukę.) Table of lottery prices for various institutions.

7. Weksle.

(Na 3 miesiące.) Table of exchange rates for 3-month bills from various cities.

Kurs złota.

Table of gold prices in various currencies.